

שבעת ימים פרק ראשון יומא

עין משפט
נר מצוה

אפי"י שיש אלפיס ליפס - שזכו פרסיים לבנות בית שני אין שפניה שורה אלא במקדש ראשון שגנה שלמה שבא מזרעו של סם: **פקיסטן גווייטא ופקיסטן ברייטא** - אהכנה וכתבנה קחי שממן שזה והם מחו מוקף הרים והחלוונה מקדש את הפנימית והרוקה פנימית חוץ מן היקף חלוונה לכל לך מלה תורה אור

איני יודע אם יגיע העיר הגדולה וכו' . ותומה לי אמואי לא קאלמר נמי איני יודע אם כלל העיר הגדולה כיון דמסקא ליה ברסן וגיטה שלפני פניו אם העיר הגדולה עלייה קחי כ"ש הריכא לספקו בכלל דמינה קח סליק י"על אדרבה מאוס דמינה קח סליק לא איהא דעלה קחי לא הוה ליה למומר היא

רבינו הנאל

אין השכינה שורה אלא באהלי שם. ופקישי ה' שני בנייה פרסאי דאיתו סיפת דהני רב יוסף חרס וו פרס וכתבי בני יפת גומר ופנו כו' . א"ר עתידי דומי שתפול ביד פרס שטא (ימינה) כן ששנו עתה ה' אשר יצא אל ארצו ומחשבותיו וכו' א"ר (לוא) יתחבב צעירי ה' . ופרשי לה צעירי ה' . ופרשי דאיתו . ופרסיא סגא לן דשיפת קאיתו דכתיב בני יפת גומר ובנת כו' גומר וו פרסיא . סגא וו ניהא . סגא כמשפטי . ויון ו סקרוניא . ותרכל בית איניק . ויאת דגריס בעל (לך) נעל . ונבנות בית איניק . ויהיה ו פרס . ותיני רב יוסף חרס וו פרס . מקדש ראשון כנאוור ישראל שיהי בני שם והתריבוהו כשרים ג' ל' כשרים ביד פרסיים . מקדש שני שבנאוור פרסיים כו' . אפר רב עתידי פרס שתפול ביד רומי ותיא נמי כו' דאפר רבי יהודה אפר באין בית דוד בא עד שתפשוט מלכות הרשעה מ' דרשים בכל העולם שנאמר ל' כ' יתגב עת עת וילדה לרה ויהי אחיו ישיבון . ותר' כל הלכות ידויו בקדש לא היה בה סוורה דין מלשכת פרהדרין לפני שווא בית דירה לכ' שבעת ימים בשנה א"ר יהודה וכו' אין שם בית דירה אלא כו' כלבי כו' ואוקמה רבה אליבא דר' יהודה (לשון) חתמה ולימות ה' א"ר אפר כל שהיא בית דירה חייבת ושאנה בית דירה פמרה שנאמר וכתבתם על ממוות יתיך ביתך סתם חתמב . ואנעל דכתיב בית ה' יתקב ובוית הקיץ (בית החורף בית הקיץ) יקיץ בית סתם לא א"ר חיי אלא העשיר לירית ימות החמה וימות הגשמים . ומתוב אבי סוכת חרן כתיב ר' יהודה חייב וכתביהו ספריון ותיני עלה ר' יהודה חייב בעירוב בסוורה פמרה כולמר בית הוא דהא קי"ל אין חייב בעירוב אלא בית . ונלה דהסר חוה פיסות ויזיל דלן בית שית עשי ליומת חמה ולימות כגשמים חייב בית אלא חמר כל סווא בית דירה לכל ימות חמה חייבת וכו' .

העיר הגדולה אלא העיר הגדולה: **חויץ** מלשכת פרהדרין שבה הייתה דירה . ולא תאלמר ליחשוב נמי לשכת בית אכן שבה הייתה דירה לכהן הסרוף את הפריה י"על לא חשיב אלא לשכות שבמקדש *שבגטיות כקודם אלל לשכת בית אכן כהן הכהן הוה א"ר כיון דלא הוה בכל שמה אלא אחת לכמה שנים לא חשיב דירה: **וכי** תימא מדרבנן . וז"ל מ"מ אכתי תיקשי לעיל נמי גבי לשכת פרהדרין ליגורו מהאי טעמא ומואי אליעזרין לפרושי טעמא משום שלא יאלמו כהן גדול חבוט בבית האסורים י"על דלמאי דס"ד הקשה לשכת פרהדרין נמי מחייב ר' יהודה מהאי טעמא ולא מטעמא דלאלל יאלמו כ"ג חבוט אלל תימה לי מאי קאלמר וכי תימא מדרבנן מכל מקום תיקשי אכתי דרבנן אדרבנן מ"כ"ש דהכא פטרי אפילו מדרבנן ועליל מחייב אפי' מדאורייתא וי"על דרבנן אדרבנן לא קשה דשאי סוכה דירית ערלי היא דבקל יכול להיות סוכה ואלא מנינה כהן אם הוא מלמעט או ירדו גשמים . וכהנה רבות אלל לשכת פרהדרין שהיה כבועה בקביעו' מחייב: דילמא

אף על גב דייפת איהוה ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם . ופרסאי מנא לן ומדי ויון ותובל ומשך ותירס *גומר וה' ג' רמב"א *כמוגו זו קנדיא (6) מדי זו מקדוניה . ויון כמשמעו . חובל זה בית אונייק . משך זו מוסיא . תירס - פליגי בה ר' סימאי ורבנן ואמר לה רבי סימון ורבנן: חד אמר זו בית תרייקי וחד אמר זו פרס . **פרי רב יוסף תירס זו פרס** סבתה ורעמה וסבתא **פרי רב יוסף** סקיסתן גווייטא וסקיסתן ברייטא בין חדא לחדא מאה פרסי והיקפה אלפא פרסי . ויהיה ראשית ממלכתו ככל ואך ואפר וכלנה' בבל כמשמעה . ארך זה אורכותו . ואפר זה בשבר . כלנה זה גופר נינפי' *מן הארץ ההיא יצא אשור *תני רב יוסף אשור זה סילק יויבן את נינה ואת רחובות עיר ואת כלה נינה כמשמעו . רחובות עיר זו פרת דמישן כלה' זו פרת דבורסיף . ואת רסן בין נינה ובין כלח היא העיר הגדולה *סן זה אקמיספון . היא העיר הגדולה איני יודע אם נינה העיר הגדולה אם רסן העיר הגדולה כשהוא יאמר *ונינה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים הוי אומר נינה היא העיר הגדולה *ישם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק *תנא אחימן מיומן שבאחים ששי . שמשים את הארץ כשחיותות תלמי שמשים את הארץ תלמים תלמים . (3) (3) (3) **דבר אחר** אחימן בנה ענת ישי בנה אלוש תלמי בנה תלבוש ילדי הענק שמעניקן החמה בקומתן אמר רבי יהושע בן לוי

פרסי והיקף החלוונה אלפא פרסי: **מן סלרין סהיא יאל** - שלל להיות בעלת דור הפלגה: **ושם אפימן ונו'** - אילדי דררס שמהא קתג נמי להאי: **שמיים הם סלרין סהימיות** - כפשוטו: **ושפי** - לשון השלח והשבר (איכס נ) והס"ן אחד לבדו שורש כתיבה: **תלמים** - כמדות הגמריה: **דבר אחר** לא גרסיק: **מטייקין אם סהמה** - דומה שולחו נוקב ועולה כמלון הרקיע: אמר ר' יהושע בן לוי אמר רבי גרסיק: **אמר קמי סהוא מרבנן** - לאל אחקפתה דרבה בר עולא: **נפלו כשריים ביד פרסיים** - כשאלל (3) כל' דיוש המדי וטרס הפרסי חתנו: **וטלל כמה לשכות סיו סם** - לשומרי הכות: **גוירס סהיס** - לקמי מפרס: **גזירה שמה** יאלמו כהן גדול בבית האסורים הוא חבוט: **אינו בית** - וגבי מוזה בענין בית סוכה: **רבי יסוד מחייב** - לענין מעשר דקיימא לן אין הטבל מחייב במעשר מאללול ממנו אפילו ערלי עד שיראה פני הבית שנלמד *בערתי הקודש מן הבית בעירוב: אם פתוחה לחצר שיש בה שתי ידיות לזכות על (כני) כולם אם לא עירבה עמא: **ונפשוה** - והע"ג דל"ה כמדת עשירי ליומת הממה ולימות הגשמים: אלא

כ"א מ"י ס"ו המלכות ס"ס מוזה הלכה א' ובלבד: כ"ב מ"י ס"ס כ"ג ע' ע"ש י"ד ס"י כ"ט ס"ע י"א:

מ"א מ"י ס"ו המלכות ס"ס מוזה הלכה א' ובלבד: כ"ב מ"י ס"ס כ"ג ע' ע"ש י"ד ס"י כ"ט ס"ע י"א:

מ"א מ"י ס"ו המלכות ס"ס מוזה הלכה א' ובלבד: כ"ב מ"י ס"ס כ"ג ע' ע"ש י"ד ס"י כ"ט ס"ע י"א:

העיר הגדולה אלא העיר הגדולה: **חויץ** מלשכת פרהדרין שבה הייתה דירה . ולא תאלמר ליחשוב נמי לשכת בית אכן שבה הייתה דירה לכהן הסרוף את הפריה י"על לא חשיב אלא לשכות שבמקדש *שבגטיות כקודם אלל לשכת בית אכן כהן הכהן הוה א"ר כיון דלא הוה בכל שמה אלא אחת לכמה שנים לא חשיב דירה: **וכי** תימא מדרבנן . וז"ל מ"מ אכתי תיקשי לעיל נמי גבי לשכת פרהדרין ליגורו מהאי טעמא ומואי אליעזרין לפרושי טעמא משום שלא יאלמו כהן גדול חבוט בבית האסורים י"על דלמאי דס"ד הקשה לשכת פרהדרין נמי מחייב ר' יהודה מהאי טעמא ולא מטעמא דלאלל יאלמו כ"ג חבוט אלל תימה לי מאי קאלמר וכי תימא מדרבנן מכל מקום תיקשי אכתי דרבנן מ"כ"ש דהכא פטרי אפילו מדרבנן ועליל מחייב אפי' מדאורייתא וי"על דרבנן אדרבנן לא קשה דשאי סוכה דירית ערלי היא דבקל יכול להיות סוכה ואלא מנינה כהן אם הוא מלמעט או ירדו גשמים . וכהנה רבות אלל לשכת פרהדרין שהיה כבועה בקביעו' מחייב: דילמא

אף על גב דייפת איהוה ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם . ופרסאי מנא לן ומדי ויון ותובל ומשך ותירס *גומר וה' ג' רמב"א *כמוגו זו קנדיא (6) מדי זו מקדוניה . ויון כמשמעו . חובל זה בית אונייק . משך זו מוסיא . תירס - פליגי בה ר' סימאי ורבנן ואמר לה רבי סימון ורבנן: חד אמר זו בית תרייקי וחד אמר זו פרס . **פרי רב יוסף תירס זו פרס** סבתה ורעמה וסבתא **פרי רב יוסף** סקיסתן גווייטא וסקיסתן ברייטא בין חדא לחדא מאה פרסי והיקפה אלפא פרסי . ויהיה ראשית ממלכתו ככל ואך ואפר וכלנה' בבל כמשמעה . ארך זה אורכותו . ואפר זה בשבר . כלנה זה גופר נינפי' *מן הארץ ההיא יצא אשור *תני רב יוסף אשור זה סילק יויבן את נינה ואת רחובות עיר ואת כלה נינה כמשמעו . רחובות עיר זו פרת דמישן כלה' זו פרת דבורסיף . ואת רסן בין נינה ובין כלח היא העיר הגדולה *סן זה אקמיספון . היא העיר הגדולה איני יודע אם נינה העיר הגדולה אם רסן העיר הגדולה כשהוא יאמר *ונינה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים הוי אומר נינה היא העיר הגדולה *ישם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק *תנא אחימן מיומן שבאחים ששי . שמשים את הארץ כשחיותות תלמי שמשים את הארץ תלמים תלמים . (3) (3) (3) **דבר אחר** אחימן בנה ענת ישי בנה אלוש תלמי בנה תלבוש ילדי הענק שמעניקן החמה בקומתן אמר רבי יהושע בן לוי

פרסי והיקף החלוונה אלפא פרסי: **מן סלרין סהיא יאל** - שלל להיות בעלת דור הפלגה: **ושם אפימן ונו'** - אילדי דררס שמהא קתג נמי להאי: **שמיים הם סלרין סהימיות** - כפשוטו: **ושפי** - לשון השלח והשבר (איכס נ) והס"ן אחד לבדו שורש כתיבה: **תלמים** - כמדות הגמריה: **דבר אחר** לא גרסיק: **מטייקין אם סהמה** - דומה שולחו נוקב ועולה כמלון הרקיע: אמר ר' יהושע בן לוי אמר רבי גרסיק: **אמר קמי סהוא מרבנן** - לאל אחקפתה דרבה בר עולא: **נפלו כשריים ביד פרסיים** - כשאלל (3) כל' דיוש המדי וטרס הפרסי חתנו: **וטלל כמה לשכות סיו סם** - לשומרי הכות: **גוירס סהיס** - לקמי מפרס: **גזירה שמה** יאלמו כהן גדול בבית האסורים הוא חבוט: **אינו בית** - וגבי מוזה בענין בית סוכה: **רבי יסוד מחייב** - לענין מעשר דקיימא לן אין הטבל מחייב במעשר מאללול ממנו אפילו ערלי עד שיראה פני הבית שנלמד *בערתי הקודש מן הבית בעירוב: אם פתוחה לחצר שיש בה שתי ידיות לזכות על (כני) כולם אם לא עירבה עמא: **ונפשוה** - והע"ג דל"ה כמדת עשירי ליומת הממה ולימות הגשמים: אלא

מ"א מ"י ס"ו המלכות ס"ס מוזה הלכה א' ובלבד: כ"ב מ"י ס"ס כ"ג ע' ע"ש י"ד ס"י כ"ט ס"ע י"א:

העיר הגדולה אלא העיר הגדולה: **חויץ** מלשכת פרהדרין שבה הייתה דירה . ולא תאלמר ליחשוב נמי לשכת בית אכן שבה הייתה דירה לכהן הסרוף את הפריה י"על לא חשיב אלא לשכות שבמקדש *שבגטיות כקודם אלל לשכת בית אכן כהן הכהן הוה א"ר כיון דלא הוה בכל שמה אלא אחת לכמה שנים לא חשיב דירה: **וכי** תימא מדרבנן . וז"ל מ"מ אכתי תיקשי לעיל נמי גבי לשכת פרהדרין ליגורו מהאי טעמא ומואי אליעזרין לפרושי טעמא משום שלא יאלמו כהן גדול חבוט בבית האסורים י"על דלמאי דס"ד הקשה לשכת פרהדרין נמי מחייב ר' יהודה מהאי טעמא ולא מטעמא דלאלל יאלמו כ"ג חבוט אלל תימה לי מאי קאלמר וכי תימא מדרבנן מכל מקום תיקשי אכתי דרבנן מ"כ"ש דהכא פטרי אפילו מדרבנן ועליל מחייב אפי' מדאורייתא וי"על דרבנן אדרבנן לא קשה דשאי סוכה דירית ערלי היא דבקל יכול להיות סוכה ואלא מנינה כהן אם הוא מלמעט או ירדו גשמים . וכהנה רבות אלל לשכת פרהדרין שהיה כבועה בקביעו' מחייב: דילמא

אף על גב דייפת איהוה ליפת אין השכינה שורה אלא באהלי שם . ופרסאי מנא לן ומדי ויון ותובל ומשך ותירס *גומר וה' ג' רמב"א *כמוגו זו קנדיא (6) מדי זו מקדוניה . ויון כמשמעו . חובל זה בית אונייק . משך זו מוסיא . תירס - פליגי בה ר' סימאי ורבנן ואמר לה רבי סימון ורבנן: חד אמר זו בית תרייקי וחד אמר זו פרס . **פרי רב יוסף תירס זו פרס** סבתה ורעמה וסבתא **פרי רב יוסף** סקיסתן גווייטא וסקיסתן ברייטא בין חדא לחדא מאה פרסי והיקפה אלפא פרסי . ויהיה ראשית ממלכתו ככל ואך ואפר וכלנה' בבל כמשמעה . ארך זה אורכותו . ואפר זה בשבר . כלנה זה גופר נינפי' *מן הארץ ההיא יצא אשור *תני רב יוסף אשור זה סילק יויבן את נינה ואת רחובות עיר ואת כלה נינה כמשמעו . רחובות עיר זו פרת דמישן כלה' זו פרת דבורסיף . ואת רסן בין נינה ובין כלח היא העיר הגדולה *סן זה אקמיספון . היא העיר הגדולה איני יודע אם נינה העיר הגדולה אם רסן העיר הגדולה כשהוא יאמר *ונינה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים הוי אומר נינה היא העיר הגדולה *ישם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק *תנא אחימן מיומן שבאחים ששי . שמשים את הארץ כשחיותות תלמי שמשים את הארץ תלמים תלמים . (3) (3) (3) **דבר אחר** אחימן בנה ענת ישי בנה אלוש תלמי בנה תלבוש ילדי הענק שמעניקן החמה בקומתן אמר רבי יהושע בן לוי

פרסי והיקף החלוונה אלפא פרסי: **מן סלרין סהיא יאל** - שלל להיות בעלת דור הפלגה: **ושם אפימן ונו'** - אילדי דררס שמהא קתג נמי להאי: **שמיים הם סלרין סהימיות** - כפשוטו: **ושפי** - לשון השלח והשבר (איכס נ) והס"ן אחד לבדו שורש כתיבה: **תלמים** - כמדות הגמריה: **דבר אחר** לא גרסיק: **מטייקין אם סהמה** - דומה שולחו נוקב ועולה כמלון הרקיע: אמר ר' יהושע בן לוי אמר רבי גרסיק: **אמר קמי סהוא מרבנן** - לאל אחקפתה דרבה בר עולא: **נפלו כשריים ביד פרסיים** - כשאלל (3) כל' דיוש המדי וטרס הפרסי חתנו: **וטלל כמה לשכות סיו סם** - לשומרי הכות: **גוירס סהיס** - לקמי מפרס: **גזירה שמה** יאלמו כהן גדול בבית האסורים הוא חבוט: **אינו בית** - וגבי מוזה בענין בית סוכה: **רבי יסוד מחייב** - לענין מעשר דקיימא לן אין הטבל מחייב במעשר מאללול ממנו אפילו ערלי עד שיראה פני הבית שנלמד *בערתי הקודש מן הבית בעירוב: אם פתוחה לחצר שיש בה שתי ידיות לזכות על (כני) כולם אם לא עירבה עמא: **ונפשוה** - והע"ג דל"ה כמדת עשירי ליומת הממה ולימות הגשמים: אלא

(ג') ע"י מנחם וו נוסחא ומדי כמשפטי ויון וו מקראית

כחנות:

(ב) כחנות:

(ג) כחנות:

(ד) כחנות:

(ה) כחנות:

(ו) כחנות:

(ז) כחנות:

(ח) כחנות:

(ט) כחנות:

(י) כחנות:

(יא) כחנות:

(יב) כחנות:

(יג) כחנות:

(יד) כחנות:

(טו) כחנות:

(טז) כחנות:

(יז) כחנות:

(יח) כחנות:

(יט) כחנות:

(כ) כחנות:

(כא) כחנות:

(כב) כחנות:

(כג) כחנות:

(כד) כחנות:

(כה) כחנות:

(כו) כחנות:

(כז) כחנות:

(כח) כחנות:

(כט) כחנות:

(ל) כחנות: